

Instanța de fond: R. Pulbere
Instanța de apel: A. Minciuna, V. Mihailă, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nina Vascan

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Potîrniche Oleg, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Potîrniche Oleg împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și obligarea recalculării salariului și altor plăți,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Potîrniche Oleg și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2017, Potîrniche Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate privind anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și obligarea recalculării salariului și altor plăți.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 08 august 2016, 15 august 2016 și 31 octombrie 2016 pârâtul a emis ordinele nr. 161-p, 164-p și 212-p prin care au fost încetate/suspendate dreptul de acces la secretul de stat și raporturile de serviciu, fiind abrogat și ordinul nr. 32 din 29.02.2016 privind numirea reclamantului în funcția de șef interimar al direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale. Ulterior, prin ordinul nr. 231-p din 24.11.2016, reclamantul a fost restabilit în funcție, însă, fără dreptul de acces la secretul de stat.

Reclamantul a indicat că, dreptul la secret de stat a fost acordat în temeiul ordinului nr. 152-p din 02.12.2013 pe un termen de 5 ani. A invocat că nu a săvârșit careva infracțiune, nu se află sub urmărire penală și nu a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea unei infracțiuni incompatibile cu activitatea ce presupune utilizarea informațiilor atribuite la secretul de stat.

A explicat că, la 24 noiembrie 2016, a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerva Materiale fără dreptul de acces la secretul de stat, i se achită salariul de funcție fără plata sporului pentru activitatea care impune păstrarea secretului de stat.

Reclamantul a solicitat în instanța de judecată anularea ordinelor nr. 161-p din 08.08.2016, nr. 164-p din 15.08.2016 și nr. 212-p din 31.10.2016 privind încetarea/suspendarea dreptului de acces la secretul de stat și a raporturilor de serviciu, anularea ordinului nr.231-p din 24.11.2016 în partea neacordării dreptului de acces la secretul de stat, încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată

la muncă și obligarea pârâtului la recalcularea și achitarea salariului de funcție, sporurilor, premiilor, indemnizațiilor, altor plăți în conformitate cu gradul de salarizare care presupune păstrarea secretului de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 10 iulie 2017, s-a respins acțiunea înaintată de Potîrniche Oleg împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate privind anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și obligarea recalculării salariului și altor plăți.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Potîrniche Oleg și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 10 iulie 2017.

La 19 februarie 2018, Potîrniche Oleg a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, Potîrniche Oleg a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material apreciind arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Potîrniche Oleg, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Potîrniche Oleg, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Potîrniche Oleg.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Potîrniche Oleg.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nina Vascan